

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1496/2021
15.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., кога у ревизијском поступку заступа пуномоћник Слободан Стојановић, адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Љубиша Костадиновић, адвокат из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању и накнаде за дато издржавање, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1136/20 од 27.10.2020. године, у седници већа одржаној 15.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1136/20 од 27.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1136/20 од 27.10.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 2826/17 од 27.12.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и раскинут уговор о доживотном издржавању закључен између тужиоца као примаоца издржавања и тужене као даваоца издржавања, оверен код Општинског суда у Прокупљу под бр. Ов. .../... од 29.08.2008. године, због неизвршавања обавеза од стране тужене. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев тужене-противтужиље којим је тражила да се обавезе тужилац-противтужени да на име накнаде за дато издржавање за период од 29.08.2008. године до 23.11.2017. године туженој-противтужиљи исплати износ од 2.160.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.11.2017. године и износ од 120.000,00 динара на име правичне накнаде са законском затезном каматом почев од 27.12.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена-противтужиља да тужиоцу-противтуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 53.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1136/20 од 27.10.2020. године одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене одлуке о противтужном захтеву тужена-противтужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Тужилац-противтужени је поднео одговор на ревизију захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене-противтужиље као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП јер је о захтеву тужене-противтужиље за исплату накнаде за дато издржавање тужиоцу-противтуженом, за време трајања уговора о доживотном издржавању (када су они истовремено били супружници) и то за период од 29.08.2008. године до 23.11.2017. године, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 201. став 2. Закона о наслеђивању. У конкретном случају, ради се о парници у којој одлука о основаности противтуженог захтева и примени материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања, при чему тужена-противтужиља уз ревизију није приложила судске одлуке које би учиниле основаним разлог прописан одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за изјављивање посебне ревизије, а који се односи на постојање различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужене-противтужиље не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужену-противтужиљу, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене-противтужиље није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора о доживотном издржавању поднета је 12.12.2017. године, а вредност предмета спора означена је у тужби износом од 10.000,00 динара. Противтужба ради накнаде за дато издржавање поднета је 12.01.2018. године, а по противтужби вредност предмета спора је од 2.280,000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора по противтужби не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије, односно динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија тужене-противтужиље није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Одбијен је захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију јер ти трошкови нису били потребни за одлучивање о овом правном леку (чл. 154. став 1. ЗПП) па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић